

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

Mª CARMEN ALEGRÍA VITALLA
Mª CARMEN ALEGRÍA VITALLA

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

PRIMERA REPRESENTACIÓ LLEGIDA
EL 7 DE FEBRER DE 2008

ALUMNAT DEL CRÈDIT VARIABLE “TEATRE”
1rA d’ESO DE L’IES “EDUARD FONTSERÈ”
DE L’HOSPITALET DE LLOBREGAT

PERSONATGES, PER ORDRE D’APARICIÓ

1. NARRADORA: JOANA AYLAGAS
2. DONZELLA MARY: GÉNESIS SOLÓRZANO
3. LADY PALMER: RAQUEL AYLAGAS
4. MAJORDOM STEPHEN: CARLOS LAIME
5. JAMES: JULIÁN OLIVIER
6. CUINERA BETH: ATILDA FARFÁN
7. ROSALIND: MARIA MARÍN
8. ALBERT: JONATHAN ZAMBRANO
9. JOHN: JONATHAN VILLALBA
10. NEFER: INDIRA ANGULO
11. INSPECTORA WINDSOR: LIZET GIOMARA GUALOTUÑA
12. AJUDANT TOM: ABDERRAHIM BELKACMI
13. DOCTOR SMITH: LUIS ALFREDO ARMEJO

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

DE Mª CARMEN ALEGRÍA VITALLA

(INSPIRADA LLIUREMENT EN “THE MOONSTONE”
DE WILKIE COLLINS)

PERSONATGES, PER ORDRE D'APARICIÓ

14. NARRADORA:
15. DONZELLA MARY: criada jove, molt maca i eixerida i bastant presumida
16. LADY PALMER: elegant dama anglesa, molt refinada i ben educada
17. MAJORDOM STEPHEN: molt seriós. Dirigeix la casa des de fa molts anys
18. JAMES: nebot ric i favorit de lady Palmer. Molt modern i presumit. Té negocis
19. CUINERA BETH: molt tranquil·la i reposada, porta molts anys a la casa
20. ROSALIND: filla de Lady Palmer. És molt maca i bona, però està una mica mimada
21. ALBERT: nebot pobre de lady Palmer. Molt simpàtic. Vol ser un pintor famós
22. JOHN: xofer del senyoret James. Vol lligar-se a totes les noies que troba
23. NEFER: noia molt exòtica i misteriosa que endevina el futur
24. INSPECTORA WINDSOR: la millor inspectora que té la policia.
25. AJUDANT TOM: molt callat però molt llest, és l'ajudant de la inspectora Sarah.
26. DOCTOR SMITH: metge de la família Palmer des de fa molts anys

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

(ACTE PRIMER)

NARRADORA: Ens trobem a l'habitació de Lady Palmer, una elegant dama anglesa, una tarda del mes de juliol. La dama toca, molt finament, una campaneta que té damunt la taula. (sona la campaneta). Una donzella jove, molt maca i eixerida, entra a l'habitació.

DONZELLA MARY: Senyora. En què puc servir-la?

LADY PALMER: Porti'm una tassa de te i unes torrades i digui al majordom que vingui.

DONZELLA MARY: Sí senyora, ara mateix.

NARRADORA: La donzella surt. Se senten uns copets a la porta i entra el majordom.

MAJORDOM STEPHEN: Senyora. En què puc servir-la?

LADY PALMER: Hola Stephen. Com van els preparatius per a la festa de demà?

MAJORDOM STEPHEN: Molt bé senyora. Tots els invitats han confirmat la seva assistència. Totes les habitacions estan preparades, menys la del senyoret Albert que encara no ha acabat de pintar el quadre, que li vol regalar a la senyoreta. La cuinera vindrà a confirmar els menús.

NARRADORA: Se sent un soroll d'un cotxe que frena. El majordom s'acosta a la finestra

MAJORDOM STEPHEN: És el senyoret James que acaba d'arribar

LADY PALMER: Molt bé Stephen, gràcies, pot retirar-se.

NARRADORA: Entra James, un jove ben plantat i una mica presumit, que besa a la senyora

JAMES: Bon dia estimada tia, com es troba aquest matí?

LADY PALMER: Molt bé, gràcies. Estic molt contenta de que hagi arribat.

JAMES: No m'ho perdria per res, tieta. Vinc decidit a no deixar passar el dia d'avui sense demanar a la Rosalind que es casi amb mi i crec que, aquesta vegada, em dirà que sí.

LADY PALMER: Tant de bo sigui així. Ja tenia ganes que arribessis perquè el cap verd del teu cosí Albert fa dies que està aquí pintant un retrat a la Rosalind i no la deixa ni un segon.

JAMES: No et preocupis tieta. L'Albert és molt simpàtic però és un poca-solta. La Rosalind s'ho passa bé amb ell però no se'l pren seriosament. A més quan vegi l'anell del meu regal s'oblidarà del quadre, Per cert, tieta, li regalaràs el diamant blau aquest any?

LADY PALMER: Segons la tradició familiar, li regalaré el dia que es comprometi en matrimoni. Després tu el portaràs a la caixa forta del banc fins el dia del casament. La llegenda diu que el diamant protegeix el veritable amor. I ara deixem, perquè he de donar instruccions a la cuinera.

NARRADORA: James torna a besar la ma de la tia i surt. Entra la cuinera, seria i molt calmada.

CUINERA BETH: Bon dia senyora, vinc a confirmar els menús de la festa.

LADY PALMER: Molt bé Beth. Tu diràs.

CUINERA BETH: Començarem amb canapès variats, sopa de tortuga, llagosta amb salsa d'espàrrecs, carn al forn amb puré de patates i quatre classes d'amanides diferents. De postres fruites diverses i pastissos de llimona i xocolata que són els que més li agraden a la senyoreta Rosalind. El senyor Stephen, el majordom, ha seleccionat els vins i els licors.

LADY PALMER: Perfecte, com sempre, Beth, ets una joia.

CUINERA BETH: Moltes gràcies senyora.

NARRADORA: Surt la cuinera i entra la Rosalind, amb un quadre molt gran.

ROSALIND: Hola mamà, com va tot?

LADY PALMER: Aniria millor si m'ajudessis una mica. Demà és el dia de la festa i tot he de controlar-ho jo. Es pot saber on et fiques?

ROSALIND: Es que l'Albert fins ara no havia acabat el quadre. Li ha quedat fantàstic, no creus?

LADY PALMER: Aquest noi és un poca solta. Bé, el quadre no està malament però, perquè el portes aquí si encara no està seca la pintura?

ROSALIND: Justament. Tots els criats estan netejant per tot arreu. Deixo el quadre aquí per a que ningú no el toqui sense voler. Es podria tacar i esborronar la pintura.

NARRADORA: La Rosalind deixa el quadre entre la finestra i un moble amb calaixos

LADY PALMER: Està bé però vigila no m'embrutis les cortines. Ah! ha arribat el teu cosí James, vol parlar amb tu urgentment, ja pots imaginar-te de què.

ROSALIND: Mamà. No sé ja com dir-te que no tinc cap intenció de casar-me amb en James.

LADY PALMER: I jo no sé com explicar-te que la casa està hipotecada i que en James és la nostra única salvació. Si continues rebutjant-lo es cansarà d'esperar, i nosaltres haurem d'abandonar aquesta casa a finals d'any.

NARRADORA: La Rosalind treu una cadena amb un diamant blau de dins un joier.

ROSALIND: Però aquest diamant té un gran valor. Per què no el vens i paguem els deutes?

LADY PALMER: Jo no puc vendre el diamant. Pertany a la nostra família des de fa segles i li vaig prometre al teu pare abans de morir que el guardaria fins el teu prometatge. Sempre tinc por de que algú el robi. Després de la festa en James el portarà al banc per a que ens el guardin. Has d'acceptar casar-te amb en James. És l'única solució. Ell t'estima i et farà feliç.

ROSALIND: L'acceptaré si no hi ha més remei, però primer parlaré amb l'Albert. Potser ell em donarà alguna solució als nostres problemes.

LADY PALMER: L'Albert és incapaç de solucionar res. Fes-me cas filla, casa't amb en James. El diamant et protegirà i et donarà la felicitat com ho ha fet amb totes les dones de la família.

ROSALIND: Mamà jo no crec en aquestes coses. Només són contes de fades i supersticions.

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

(ACTE SEGON: ESCENA PRIMERA)

NARRADORA: Ens trobem al jardí de la casa quan comença a fer-se fosc. La Rosalind, es passeja bastant nerviosa. Arriba l'Albert, un jove molt maco i també molt alegre i simpàtic.

ALBERT: Què li ha semblat el quadre a la teva mare?

ROSALIND: Ni tan sols se l'ha mirat. L'única cosa que vol és que accepti a en James.

ALBERT: Però tu no pots fer això. Nosaltres estem enamorats.

ROSALIND: Sí però jo no puc permetre que la meva mare perdi la casa i es quedi al carrer.

ALBERT: Jo estic segur de que els meus quadres tindran èxit i podré pagar el vostre deute.

ROSALIND: Sí, però quan serà això?. Es millor que marxis. En James està a punt d'arribar.

ALBERT: T'ho demano. Confia amb mi. Demà podré donar-te una sorpresa com a regal.

NARRADORA: L'Albert surt del jardí quan arriba en James.

JAMES: Estimada Rosalind, cada dia estàs més maca. Vull felicitar-te abans que ningú.

ROSALIND: Moltes gràcies James, ets molt amable.

JAMES: Es que vull que siguis feliç. Accepta casar-te amb mi i t'ho demostraré.

ROSALIND: No podríem esperar una mica James? Encara som joves.

JAMES: No, ara és el moment i t'explicaré perquè. He contractat la millor galeria de Londres per a que exposi els quadres de l'Albert. Tindrà èxit i serà feliç.

ROSALIND: Oh!. Per això estava tan il·lusionat i ha dit que demà hem donaria una sorpresa.

JAMES: Sí però això només passarà si tu m'acceptes ara. Si dius que no l'exposició no es farà. He portat l'anell de la meva avia per a tu. Posa-te'l i tot estarà arreglat.

ROSALIND: D'acord, accepto i així la meva mare i l'Albert resoldran els seus problemes.

JAMES: Fantàstic, no te'n penediràs. Vaig a dir-li a tothom.

NARRADORA: En James marxa tot content. La Rosalind es queda plorant una estona i després també se'n va.

(ACTE SEGON: ESCENA SEGONA)

NARRADORA: Ens trobem a la cuina de la casa de Lady Palmer, on estan reunits tots els criats, el xofer d'en James, en John, i una noia amb un aspecte misteriós. Entra la Mary amb una safata plena de menjar.

CUINERA BETH: Què passa? Que no els ha agradat el sopar?

MAJORDOM STEPHEN: Això és impossible Beth. Els seus menjars li agraden a tothom

DONZELLA MARY: Bé això depèn. Lady Palmer i el senyoret James estan d'un humor excel·lent i mengen de tot. La Rosalind no vol sopar perquè així demà li quedi millor el vestit.

CUINERA BETH: Estarà nerviosa. Pobra nena. Li prepararé unes herbes.

DONZELLA MARY: Si, si, unes herbes. Una malcriada és el que és. El senyoret Albert gairebé no ha menjat res, només fa que mirar-se-la amb cara de preocupació i ella, la veritat es que no sap que més fer per a cridar l'atenció.

MAJORDOM STEPHEN: Mary no siguis malcriada. La senyoreta Rosalind és molt bona.

DONZELLA MARY: Això és veritat. Però sembla que sigui l'única noia jove i bonica del món.

MAJORDOM STEPHEN: Doncs la noia d'en John és molt maca. D'on l'has tret John?

JOHN: De fet no és la meva núvia. És una sorpresa del senyoret James per a la festa. Es diu Nefer i té poders màgics.

NARRADORA: Tots queden molt sorpresos i comencen a parlar uns amb els altres.

DONZELLA MARY: Nefer, saps llegir les línies de la ma?

NEFER: Sí puc llegir la ma i veure el futur. Esteu segurs de voler-ho saber?.

JOHN: Jo estic disposat a provar-ho. Aquí tens la meva ma

NEFER: Vigila. Demà t'espera una aventura amb la dona que canviarà la teva vida.

JOHN: Mira que bé! Espero que sigui una noia rica i així no hauré de treballar més.

DONZELLA MARY: Va, ara jo. Té la meva ma

NEFER: Vés amb molt de compte. El teu gran secret està a punt de descobrir-se

JOHN: Ah sí? Té un secret? A mi m'agradaria saber-lo.

DONZELLA MARY: Impossible. El meu secret està ben guardat. Continua. Què més?

NEFER: A veure, a veure. La vida de l'home que estimes demà estarà en greu perill.

DONZELLA MARY: Oh! Això és terrible! Ja no m'agrada aquest joc.

NEFER: Això no és un joc. Esteu avisats, però no accepteu la realitat de la màgia.

MAJORDOM STEPHEN: Deixem estar els jocs i anem a dormir. Demà tindrem molta feina amb la festa i els invitats. Mary, recorda que has de recollir de les habitacions la roba per a rentar.

JOHN: Això anem a dormir. Mary a veure si somies amb mi.

DONZELLA MARY: Bah! Tinc coses millor que fer que somiar amb tu.

NARRADORA: Tots es desitgen bona nit i comencen a recollir-ho tot.

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

(ACTE TERCER)

NARRADORA: Estem al menjador de Lady Palmer el matí del dia de la festa. La donzella està servint l'esmorzar a l'Albert i el James.

JAMES: Què cosí com has dormit, després del disgust d'ahir?

ALBERT: La veritat es que no sé com he pogut dormir aquesta nit, però ho he fet. Em sento com a mig marejat però encara no m'he rendit. Aconseguiré que la Rosalind canviï d'opinió.

NARRADORA: Se sent un xiscle, tocs de campaneta i passes que corrent amunt i avall. Entra el majordom.

JAMES i ALBERT: Què passa?

MAJORDOM STEPHEN: Una desgracia terrible!. El diamant blau ha desaparegut.

JAMES i ALBERT: Com?

MAJORDOM STEPHEN: Quan Lady Palmer s'ha despertat i ha vist que al joier no hi era ha pensat que la seva filla s'estava emprovant el diamant amb el vestit de la festa. Ha anat a l'habitació de la Rosalind i l'ha trobat amb un atac d'histèria. Ningú no sap que ha passat.

JAMES: Vaig a parlar amb ella.

NARRADORA: Lady Palmer entra al menjador.

LADY PALMER: No ho aconseguiràs. Està com a boja, no vol parlar amb ningú i només plora que plora. He enviat a buscar el metge perquè estic molt preocupada.

ALBERT: I que passa amb el diamant blau?

LADY PALMER: No ho sé. Ara no hem preocupa. El deu tenir la Rosalind guardat.

ALBERT: I si no és així? Hauries d'avisar a la policia tieta.

NARRADORA: La Rosalind entra al menjador molt alterada i es dirigeix a l'Albert

ROSALIND: La policia? Com pots tenir tan poca vergonya? Oh! Què equivocada estava!

ALBERT: Però, què dius? Jo només vull ajudar.

ROSALIND: Avisa al metge i a la policia. Jo només diré una cosa: juro que no tinc el diamant! Ara me'n vaig a la meva habitació i no vull parlar amb ningú. I a tu Albert, no et vull veure més en tota la meva vida!!!

NARRADORA: La Rosalind surt, seguida de Lady Palmer.

ALBERT: Però, què passa? Jo no entenc res. Jo t'estimo!!!

JAMES: Déu meu! Estic perdut!!

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

(ACTE QUART)

NARRADORA: Han passat tres dies Lady Palmer i la inspectora Windsor parlen al saló.

INSPECTORA WINDSOR: Lady Palmer, quanta gent sap que vostè està arruïnada?

LADY PALMER: Només la meva filla Rosalind, però crec que li va dir al seu cosí Albert.

INSPECTORA WINDSOR: No entenc perquè en James de sobte va trencar el compromís.

LADY PALMER: Jo tampoc. Semblava tan content i, al dia següent va marxar sense cap explicació. Tot és un misteri inspectora. Estem a la seva disposició per a col·laborar.

INSPECTORA WINDSOR: Bé. Aquest és el meu ajudant Tom que té la llista de totes les persones a qui interrogaré i les farà passar d'una en una. Comencem.

AJUDANT TOM: Que passi, el xofer John

INSPECTORA WINDSOR: Bon dia John. Què va fer el dia del robatori?

XOFER JOHN: Vaig passar tot el matí, a l'habitació, mentre la policia investigava. Després hem van donar permís per a portar a la donzella Mary al dentista perquè tenia un flemó.

INSPECTORA WINDSOR: Només van anar al dentista? També us van veure a la tenda.

XOFER JOHN: Sí. La Mary em va voler regalar uns pantalons texans per a que els estreni a la festa de la collita, la setmana que ve. És encantadora.

INSPECTORA WINDSOR: Encantadora? Per això s'ha quedat aquí?

XOFER JOHN: Es que el senyoret James em va donar dues setmanes de vacances quan va marxar. Jo m'estic a la fonda del poble esperant la festa. Diuen que és molt divertida.

AJUDANT TOM: Que passi la donzella Mary.

INSPECTORA WINDSOR: Mary, el dia del robatori, quan vas recollir la roba vas trobar alguna peça tacada amb la pintura del quadre de l'Albert, que hi havia a l'habitació de lady Palmer?

DONZELLA MARY: No. A més, a la tarda, la policia va revisar tota la roba, la neta i la bruta.

AJUDANT TOM: Que passi el majordom Stephen.

INSPECTORA WINDSOR: Stephen quant temps porta en aquesta casa?

MAJORDOM STEPHEN: Vaig arribar fa vint anys. Conec a la Rosalind, l'Albert i al James des que eren nens. L'Albert, encara que sovint estava malalt, era el més trapella. Tot i que sempre deia que no havia fet res, a la seva habitació sempre es trobava tot el que s'havia perdut.

INSPECTORA WINDSOR: Tom, envia aquests telegrams a la ciutat i digues a tothom que demà a les dotze del migdia els espero al saló daurat. **Sé qui va robar el diamant!!!**

EL MISTERI DEL DIAMANT BLAU

(ACTE CINQUÈ)

NARRADORA: Tothom està al saló daurat. Entren la inspectora i el seu ajudant.

INSPECTORA WINDSOR: Bon dia. El meu ajudant Tom, ha recollit informació valuosa, i hem pogut resoldre el cas, amb l'ajuda del doctor Smith. Tinguin paciència i podrem explicar-ho tot. James, perquè va trencar el compromís amb la Rosalind i va marxar corrents?

JAMES: Perquè ella no m'estimava. I em vaig cansar d'anar-li al darrere.

INSPECTORA WINDSOR: Sí però no va trencar el compromís per això. La veritat es que els seus últims negocis han anat malament i confiava en el diamant per a aconseguir un préstec.

ROSALIND: En James no va robar el diamant blau!!!

INSPECTORA WINDSOR: No, no ho va fer. Va trencar el compromís i va marxar corrents per a empenyorar l'anell de la seva avia, però no va poder aconseguir tots els diners.

JAMES: Sí és la veritat. Ara no sé com resoldre els meus problemes. Rosalind, perdona'm.

INSPECTORA WINDSOR: El quadre de l'Albert està esborronat en un cantó. Això vol dir que algú el va tocar quan la pintura encara estava fresca, la nit del robatori. I això vol dir que algú es va tacar la roba de pintura. Mary, que ens has de dir?

DONZELLA MARY: Ja li vaig explicar que la policia va revisar la roba i no va trobar res.

INSPECTORA WINDSOR: Naturalment, perquè una donzella espavilada els va enganyar a tots. John porti el regal que la Mary li va fer, quan van anar al poble.

NARRADORA: El John porta un paquet molt ben embolicat per a regal.

JOHN: Són uns pantalons texans. Vaig prometre que no els obriria fins el dia de la festa.

NARRADORA: La inspectora desembolica el paquet i apareixen uns texans.

INSPECTORA WINDSOR: Observin que un camal està una mica tacat de pintura. La Mary els va canviar pels nous que havia comprat i li va fer prometre al John que no obriria el paquet.

ROSALIND: La Mary no va robar el diamant blau!!!

INSPECTORA WINDSOR: Rosalind, vostè va jurar que no tenia el diamant. Ara acaba de dir que ni en James, ni la Mary van robar el diamant. Com ho sap tot això?.

ROSALIND: Perquè jo vaig veure com robaven el diamant blau. Mai diré qui ho va fer, però no vull que s'acusi a cap innocent. Només espero que la persona culpable confessi d'una vegada.

INSPECTORA WINDSOR: Rosalind, i si el culpable no confessa mai?

ROSALIND: Llavors no m'importa ni la ruïna ni res, perquè em moriré de pena

ALBERT: Oblidem-nos del diamant, Ningú no s'arruïnarà. La meva exposició ha estat un gran èxit i m'han ofert un gran contracte. James, tieta, jo us donaré tots els diners que necessiteu.

ROSALIND: Això mai!!! Prefereixo morir que acceptar els teus diners!!!

ALBERT: Rosalind, perquè hem tractes així? Què et passa amb mi?

INSPECTORA WINDSOR: Calma, jo explicaré el que passa. Rosalind el culpable no confessarà mai perquè no pot fer-ho. L'Albert no sap que va ser ell qui va robar el diamant.

ALBERT: Jo? Però que diu? Això es mentida!!!

ROSALIND: No, no ho és. Jo et vaig veure robar-lo i marxar tan tranquil a la teva habitació, i tot aquest temps he estat esperant una explicació per part teva.

TOTS: Ohhh!!!

ALBERT: Jo no sé de què esteu parlant. Crec que m'estic tornant boig.

INSPECTORA WINDSOR: Parli doctor Smith.

DOCTOR SMITH: Sóc metge de la família des de fa molts anys. L'Albert, quan està sota una gran tensió, es torna somnàmbul i fa coses, estant adormit, que després no pot recordar.

INSPECTORA WINDSOR: Aquella nit, quan la Rosalind es va prometre amb l'Albert, va robar el diamant estant somnàmbul. I quan la Mary va veure la taca als pantalons, els va amagar per a protegir l'Albert perquè estava enamorada d'ell.

ROSALIND: Oh! Albert, ho sento. Podràs perdonar-me?

ALBERT: Es clar que sí. Però, on és el diamant blau?

ROSALIND: Quan el vas robar te'l vas posar a la butxaca dels pantalons.

DONZELLA MARY: Però a les butxaques dels pantalons de l'Albert no hi havia res.

NARRADORA: El John posa la ma a les butxaques dels pantalons texans.

JOHN: Aquí no hi ha res. De fet només hi ha un forat. Un moment, un moment...

TOTS: Què passa?

JOHN: Aquí enganxada amb les etiquetes hi ha una cosa que ha degut caure pel forat...

NARRADORA: El John treu la ma de l forat de la butxaca amb...

TOTS: EL DIAMANT BLAU!!!

ALBERT: Aquí estava el diamant, dins els pantalons. Tieta perdona el disgust que t'he donat.

LADY PALMER: No tinc res que perdonar-te Albert. No és culpa teva.

ALBERT: Ara que tot s'ha aclarit, Rosalind, vols casar-te amb mi?

ROSALIND: Si Albert, ja no hi ha problemes entre nosaltres.

DONZELLA MARY: John, et demano perdó. Et compraré uns pantalons nous per a la festa.

JOHN: Al final la Nefer tenia raó en tot. Jo he trobat la dona de la meva vida.

LADY PALMER: I el diamant ha protegit, com sempre, els enamorats. Haurem de fer una festa.

TOTS: Sí, sí, fem una festa.